

Theo yêu cầu của khách hàng, trong một năm qua, chúng tôi đã dịch qua 16 môn học, 34 cuốn sách, 43 bài báo, 5 sổ tay (chưa tính các tài liệu từ năm 2010 trở về trước) Xem ở đây

**DỊCH VỤ
DỊCH
TIẾNG
ANH
CHUYÊN
NGÀNH
NHANH
NHẤT VÀ
CHÍNH
XÁC
NHẤT**

Chỉ sau một lần liên lạc, việc dịch được tiến hành

Giá cả: có thể giảm đến 10 nghìn/1 trang

Chất lượng: Tao dựng niềm tin cho khách hàng bằng công nghệ 1. Bạn thấy được toàn bộ bản dịch; 2. Bạn đánh giá chất lượng. 3. Bạn quyết định thanh toán.

Tài liệu này được dịch sang tiếng việt bởi:

www.mientayvn.com

Xem thêm các tài liệu đã dịch sang tiếng Việt của chúng tôi tại:

http://mientayvn.com/Tai_lieu_da_dich.html

Dịch tài liệu của bạn:

http://mientayvn.com/Tim_hieu_ve_dich_vu_bang_cach_doc.html

Tìm kiếm bản gốc tại đây:

https://drive.google.com/drive/folders/1Zjz7DM7W4iV1qojox5kc_UUiNpx2qSHR?usp=sharing

The nature and properties of leather
checked

Bản chất và tính chất của đồ da (vật làm bằng da thuộc)

Roy Thomson

Man and his early ancestors have exploited the unique properties of skin and leather for millennia and almost all human cultures have developed specialist techniques to utilize this readily available raw material for a wide variety of purposes. Indeed, tanning has been described as man's first manufacturing process. But what are the properties which make these skin-based products so special?

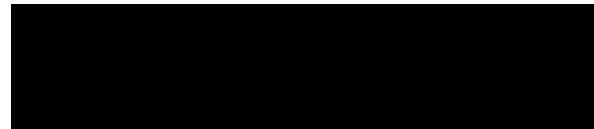
To begin with, leather is a sheet material with the area of each piece ranging from tens of square centimetres to six, seven or more square metres depending on the animal from which it was obtained. Until the development of woven textiles it was the only material available in sheets of this size.

Then there is the complex physical structure of skin and materials made from it. A close examination of the make-up of a piece of skin shows that it consists primarily of long thick fibres and fibre bundles interweaving in three dimensions within a jelly-like 'ground substance'. Other features such as hairs and hair roots, muscles, blood vessels and fat cells are present but it is this intricate, three-dimensional, woven structure that predominates and gives skin-based materials many of their unique physical qualities.

These properties include flexibility, a relatively high tensile strength with particular resistance to shock loads,

Roy Thomson

Con người và tổ tiên từ thời xa xưa của chúng ta đã khai thác các tính chất độc đáo của da và đồ da trong hàng nghìn năm và gần như tất cả các nền văn hóa nhân loại đều phát triển các kỹ thuật chuyên môn để tận dụng các nguyên liệu thô có sẵn cho nhiều mục đích khác nhau. Thực vậy, thuộc da chính là quá trình sản xuất đầu tiên của con người. Nhưng những tính chất nào làm cho các sản phẩm da đặc biệt như vậy?

resistance to tearing, puncturing and abrasion, low bulk density, good heat insulation and water vapour transmission. They also include mouldability, resistance to wind and liquid water, and an ability to be stretched and compressed without distorting the surface.

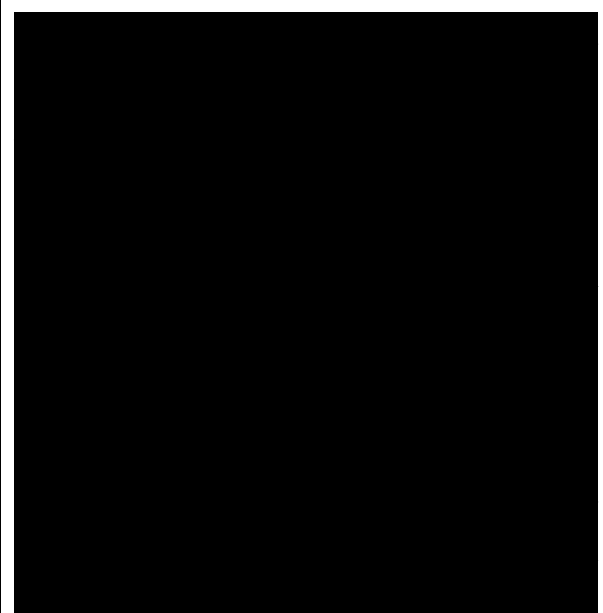
Many of these characteristics are common to both leather and other skin products but linguistic studies suggest that the various materials such as rawhide, oil-tanned pelt, alum-tawed skin and vegetable tanned leather were differentiated from each other from early times. It was not until the late eighteenth century though that the actual nature of the tanning process was examined and the question posed as to how leather was different from these other materials.

A number of criteria have been put forward in an attempt to define what is a true leather (Bienkiewicz, 1983; Covington, 2001; Lollar, 1958; Reich, 1999). These will be considered.

A fundamental property of leather is that while raw skin is subject to rapid bacterial degradation due in the main to the action of proteolytic enzymes, leather is resistant to such microbiological attack even if it is kept wet. There are, though, a number of techniques such as salt curing, drying, solvent dehydration and acid pickling which will impart temporary preservation against bacterial attack. This resistance to decay, however, is lost if the fibres are allowed to become wet. Similarly the effects of the treatments involved in the preparation of parchment

(Bienkiewicz, 1983; Covington, 2001; Lollar, 1958; Reich, 1999). Chúng ta sẽ xét những tiêu chí này.

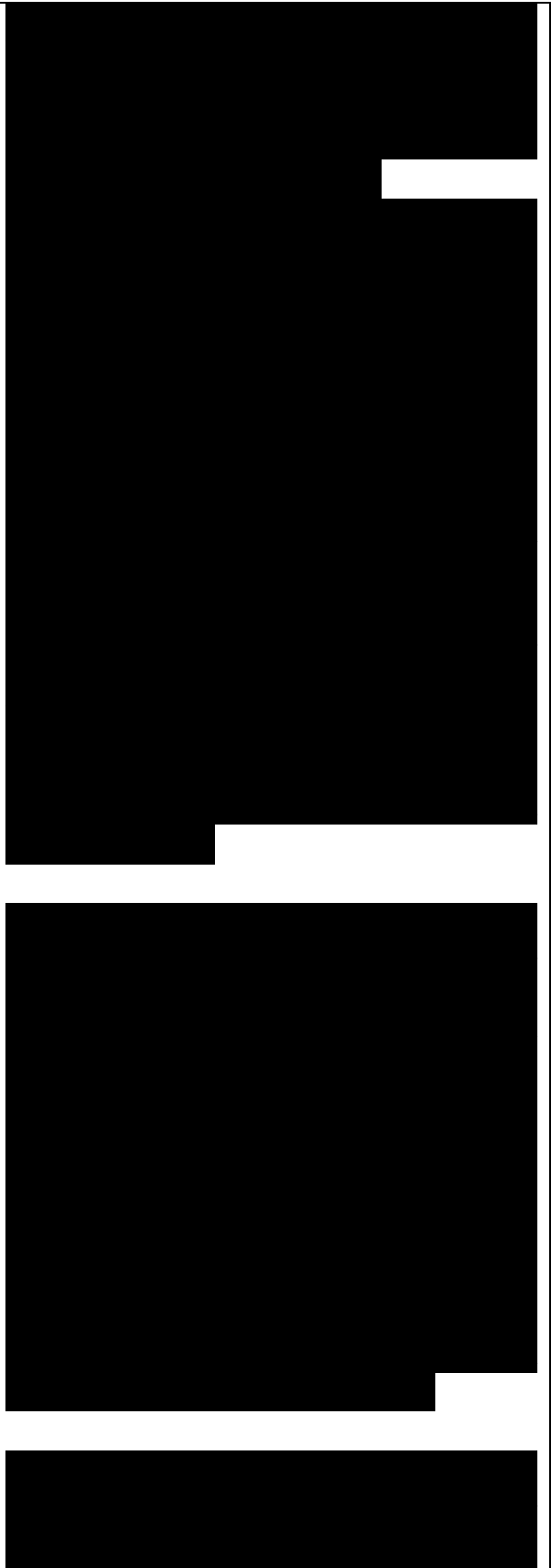

or alum tawed skins, both renowned for their longevity, are reversed by repeated immersion in water.

Skin-based materials are prepared by many indigenous peoples around the world by thoroughly impregnating the raw hide with fatty materials and then allowing it to dry out under carefully controlled conditions. The fats coat the individual skin fibres and fill the spaces between them. Even if the treated hides are then immersed in water, the presence of these water-repellent fats ensures that the fibres remain too dry for bacterial attack to take place. They therefore appear to satisfy the criteria of resistance to microbiological degradation. These products, which are found widely in ethnographic collections, have been termed pseudo leathers.

These pseudo leathers should not be confused with oil-tanned skins which are not treated with stable, water-resistant fats but with reactive, oxidizable oils often obtained from marine animals. These undergo various chemical changes during processing to liberate compounds with true tanning actions. Examples of these oil-tanned products include chamois washleathers and the buff leather employed widely in the sixteenth and seventeenth centuries to make protective jerkins for the military.

Another characteristic attributed to leather is that whereas if a raw skin is allowed to dry out it is expected that it

will become hard, horny, brittle and translucent, a true leather is said to dry to give a soft,flexible, opaque product.

It is true that if a raw skin is allowed to dry in an uncontrolled manner it is likely to give a product with the properties described. If, though, the rate of drying is regulated as with the production of the pseudoleathers described above, a soft opaque material results. Similarly if a dehaired skin is dehydrated by immersion in successive baths of a polar solvent such as acetone or one of the lower alcohols and the residual solvent evaporated, the resultant product will be soft, white, opaque and flexible. This flexibility will be enhanced by working the skin mechanically while it is still only just damp with the solvent. It will look and feel very similar to an alum-tanned or formaldehyde-tanned leather. These characteristics of solvent-dried skins are utilized in the solvent dehydration methods employed to conserve water logged archaeological leathers.

Parchment and vellum which are prepared by drying unhaired pelts under tension also exhibit many of the physical properties of a true leather.

The different properties of the various untanned products made in the past depended on the amount and type of oil used to treat the unhaired skin and the rate of drying. These properties enabled these materials to be used for such diverse purposes as malleheads, textile

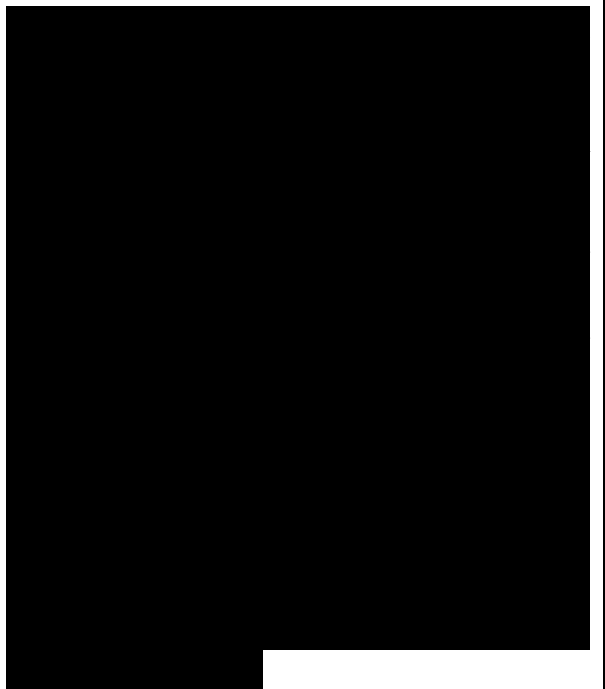
acetone hoặc một trong các loại cồn nồng độ thấp và cho dung môi dư bốc hơi, sản phẩm cuối cùng cũng sẽ mềm, trắng, mờ đục và mềm dẻo. Để tăng cường tính mềm dẻo cho da người ta tiếp tục gia công da bằng phương pháp cơ học trong khi nó vẫn còn ẩm trong dung môi. Nó sẽ có dạng giống như đồ da ngâm phen hoặc da thuộc formaldehyde. Những đặc trưng của da được làm khô dung môi được sử dụng trong phương pháp khử nước dung môi để bảo tồn các sản phẩm da khảo cổ học chứa nước.

Giấy da dê và giấy da bê được chế tạo bằng cách làm khô các tấm da đã cạo lông đang kéo căng cũng thể hiện nhiều tính chất vật lý của đồ da thực sự.

machinery parts and the protective corners of basketwork skips. A modern successor to the latter is the use of rawhide to protect the corners and bottoms of baskets used by hot air balloonists. It is the unique combination of impact and abrasion resistance together with an elastic resilience which makes this age old material ideal for its modern purpose.

While leathers produced for gloving and clothing are soft and supple, those made for shoe soleing are firm and resilient. In the period when the technique of chrome tanning was being developed during the last quarter of the nineteenth century it was found that while a stable product could be made, this new type of leather was liable to dry out to give a hard, cracky, inflexible material, in many ways similar to untanned skin. It was only with the introduction of the fatliquoring process, which coated the tanned fibres with oils, that a material could be manufactured with the properties required for it to be recognized as a true leather.

If a piece of wet skin, tanned or untanned, is heated slowly it will reach a temperature at which it shrinks dramatically to about one third of its original area. This phenomenon has been likened to melting but is fundamentally different. The hydrothermal shrinkage of skin is irreversible and rather than being caused by a single physicochemical change is the cumulative result of a number of intermolecular processes.

The temperature at which this change takes place is termed the shrinkage temperature and the amount by which any process increases the shrinkage temperature of a skin has often been considered as a measure of its leathering ability.

The shrinkage temperature of a given sample of skin will depend on a large number of factors. These include the species and age of the animal from which the skin is obtained, what pretanning and tanning treatments the skin has undergone, the moisture content of the sample and the exact procedures employed in the determination. If, however, care is taken to carry out the measurement in a standardized manner, duplicate results within 1 or 2°C can be obtained. Using methods described in international standards, the following shrinkage temperatures are exhibited by typical commercial products:

Raw mammalian skin	58–64°C
Limed unhaired cattle hide	53–57°C
Parchment	55–64°C
Oil-tanned leather	53–56°C
Alum-tawed skins	55–60°C
Formaldehyde-tanned leather	65–70°C
Alum-tanned skins	70–80°C
Vegetable-tanned leather (hydrolysable)	75–80°C

1 hoặc 2°C. Sử dụng những phương pháp được trình bày trong các tiêu chuẩn quốc tế, người ta đã xác định được nhiệt độ cơ của các sản phẩm thương mại điển hình như sau:

Da thô của động vật có vú	58–64°C
Da trâu bò cao lông nhúng vôi	53–57°C
Giấy da đã xử lý	55–64°C
Da thuộc dầu	53–56°C
Da ngâm phèn	55–60°C
Da thuộc formaldehyde	65–70°C
Da thuộc phèn	70–80°C
Da thuộc thảo mộc (thủy phân)	75–80°C

Vegetable-tanned leather (condensed) 80 – 85°C
Chrome-tanned leather 100 – 120°C

Most of these results confirm that tannage enhances the shrinkage temperature. There is, however, an anomaly with oil-tanned skins such as chamois-tanned wash leathers or the brain-tanned 'elk skins' produced by Native American and other cultures. In these cases the stabilizing process does not increase the shrinkage temperature. These products exhibit all the characteristics of true leathers and what is more they retain these after frequent washing and drying in use. Oil-tanned leathers also exhibit another significant difference in their hydrothermal properties. When other skins and leathers shrink in hot water they turn into a rubbery material which dries to a hard, brittle, product. When oil-tanned materials shrink they retain their leathery handle and when dried retain their softness and flexibility to a significant extent. In addition, if a wet oil-tanned leather is heated above its shrinkage temperature and then immersed in cold water it can be stretched back to nearly its original size.

These exceptions to the various criteria proposed to define what is and what is not a true tannage have led to attempts to explain the conversion of skin into leather according to the mechanisms involved.

For many years it has been accepted that the cohesion of skin fibres is a result of the structure of the collagen protein

Da thuộc thảo mộc (cô đặc) 80 – 85°C

Da thuộc Crom 100 – 120°C

molecules from which these fibres are reformed. These have been shown to be held together by a combination of a few, relatively strong, covalent bonds and many weak hydrogen bonds. It has been thought that hydrothermal shrinkage occurs when the disruptive energy introduced by heating the sample exceeds the cohesive strength of the bonding within and between collagen molecules. Tanning has been thought to introduce extra chemical crosslinking bonds between adjacent collagen molecules which are resistant to microbiological attack. The nature and strength of these crosslinkages vary considerably depending on the type of tanning material employed. Vegetable tanning for instance is thought to introduce many extra hydrogen bonds between free amino side groups of the collagen protein and hydroxyl groups from the polyphenolic tannin molecules. Chrome tanning on the other hand is a result of side chain carboxylic groups on the protein molecule co-ordinating with the multinuclear chromium complexes present in chrome tanning liquors. The differences in the increase in shrinkage temperature brought about by the different tanning systems has been thought to be related to the combined strength of these crosslinking bonds.

Recent work has shown that the energy associated with the hydrothermal shrinkage is similar for all the different tannings irrespective of the temperature at which the shrinkage occurs. This has led to the concept of the formation of a

collagen và các nhóm hydroxyl trong các phân tử thuộc da poliphenol. Mặt khác, quá trình thuộc da Crom chịu tác động của các nhóm carboxylic chuỗi bên trên phân tử protein kết hợp với các phức chất Crom hiện diện trong các dung dịch thuộc da Crom. Sự khác biệt giữa độ tăng nhiệt độ co của các hệ thống thuộc da khác nhau được cho là có liên quan đến độ bền của những liên kết khâu mạch này.

Công trình gần đây cho thấy rằng năng lượng ứng với sự co thủy nhiệt giống nhau đối với tất cả các quá trình thuộc da khác nhau bất kể nhiệt độ xảy ra quá trình co. Điều này dẫn đến khái niệm về sự hình thành nền siêu phân

supramolecular matrix around the collagen molecule during tanning and that it is the size and complexity of this matrix which determines shrinkage temperature. This mechanism does not preclude the presence or importance of crosslinking reactions occurring during tanning but it does explain why oil tanning can be considered to give a true leathering effect without increasing the shrinkage temperature.

Although indicating the complexity of the problem, the question of what exactly leather is has not been fully answered by the above discussion. However, a definition which appears to take into account the points raised is as follows.

Leather is a material produced from the skin of a vertebrate, be it mammal, reptile, bird, fish or amphibian, by a process or series of processes which renders it non-putrescible under warm moist conditions. A true leather retains this property after repeated wetting and drying. Leather usually dries out to give a relatively pliable, opaque product but it can be hard or soft, flexible or rigid, stiff or supple, thick or thin, limp or springy, depending on the nature of the skin used and the process employed.

It has been the aim of the tanner throughout the ages to manufacture a product with just the combination of properties demanded by the end user. It should always be borne in mind that in

từ xung quanh phân tử collagen trong suốt quy trình thuộc da và chính kích thước và độ phức tạp của nền này xác định nhiệt độ co. Cơ chế này cũng không loại trừ sự hiện diện hoặc tầm quan trọng của các phản ứng khâu mạch xuất hiện trong quá trình thuộc da nhưng nó cho biết lý do tại sao thuộc da bằng dầu có thể cho các hiệu ứng da thật mà không tăng nhiệt độ co.

Mặc dù đã chỉ ra tính phức tạp của vấn đề nhưng phần thảo luận ở trên vẫn chưa trả lời được thấu đáo câu hỏi sản phẩm da chính xác là gì. Tuy nhiên, định nghĩa (có vẻ) xét đến những điểm này sinh như sau.

Sản phẩm da là vật liệu được sản xuất từ da của động vật có xương sống, đây có thể là động vật có vú, bò sát, chim, cá hoặc động vật lưỡng cư, thông qua một quá trình hoặc chuỗi quá trình làm cho nó không bị thối rữa trong điều kiện nóng ẩm. Sản phẩm da thực sự vẫn giữ được các đặc tính của nó sau khi bị làm ướt hoặc làm khô nhiều lần. Da làm khô sẽ cho ra sản phẩm mềm đục, tương đối dẻo nhưng có thể cứng hoặc mềm, linh hoạt hoặc cứng, khó uốn hoặc dẻo, dày hoặc mỏng, không co giãn hoặc đàn hồi, tùy thuộc vào bản chất của da và quy trình xử lý da.

a similar way to 'metal' or 'wood', leather is not a single material but a group of related products having many characteristics in common but each varying in its properties and reaction to conservation treatments.

